

[Geert-Jørgensen.]

man ved i Virkeligheden ikke, hvor mange der gaar med saaret Samvittighed under det militære Arbejde, for det er noget de unge Mennesker i den Alder ikke har klaret sig.

Det var imidlertid Respekt for Samvittighedens Ret, der skabte Loven af 13. December 1917, den Lov, der altsaa gav Ret til Overførelse til civilt Arbejde af værnepligtige, for hvem Militærtjeneste er uforenelig med Samvittigheden. Men det koster altsaa 20 Maaneder i Grib Skov. De 20 Maaneder har man vel, som det ærede Medlem Hr. Jesper Simonsen nævnte, sat ind som et Værn for, at ikke alt for mange skulde faa Samvittighedsskrupler ved at blive Soldater. Nu affortes denne Tid til 3 Maaneder længere end det Tidsrum, hvori de skal tjene i den Vaabenart, hvortil de er udskrevet. Ogsaa de 3 Maaneder er vel ment som en Sikkerhedsforanstaltning.

Jeg mener nu, at ogsaa de 3 Maaneder er for længe, der er ingen som helst Grund til, at de skal tjene 3 Maaneder ud over den Tid, hvori de skulde tjene ved den Vaabenart, hvortil de er udskrevet. Man maa jo gaa ud fra, at de virkelig kommer til at øve civilt Arbejde — det forekommer mig, at der tales om Vejarbejde, men ellers har det jo været det sædvanlige, at de er kommet ud i Grib Skov til Skovarbejde. Nu vil man ganske vist paastaa — det siger ogsaa de, der har været derude —, at det i Grunden ikke har været Arbejde, men det har været et eneste stort Driveri derude i Grib Skov; men jeg vilde dog foretrække, at det ikke blev 20 eller 8 eller 9 Maaneders Driveri, men at det blev til et frugtbart Arbejde. Og hvis man giver de unge Mennesker, der vælger civilt Arbejde, et frugtbart Arbejde, saa at de virkelig udretter noget, saa kan jeg ikke se, at vi behøver at have disse 3 Maaneder ud over den Tid, de ellers skulde have.

Vi vil stemme for dette Lovforslag, men vi forbeholder os Ret til ved anden Behandling at stille Forslag om, at den civile Arbejdstid nedsættes netop til det samme, som Tjenestetiden vilde udgøre ved den Vaabenart, hvortil vedkommende paa Sessionen er udtaget.

Jeg vil gerne gribe Lejligheden til en enkelt Udtalelse. Under Finanslovens Behandling, hvor jeg omtalte en Militærnægtersag fra Aarhus, greb den højtærede Justitsminister Lejligheden til at skyde mig i Skoene, at jeg anbefalede unge Mennesker at blive Militærnægtere. Dette beror paa en stor Misforstaaelse fra den højtærede Justitsministers Side. Jeg har aldrig

opfordret Mennesker til at blive Militærnægtere og agter heller ikke at gøre det i Fremtiden. Dette er en Sag, som hvert enkelt Menneske maa afgøre med sin Samvittighed.

Men jeg vil gerne tale Samvittighedsfrihedens, den personlige Friheds Ret, og jeg slutter med at udtale min Tilfredshed, ogsaa min Tak til den højtærede Indenrigsminister, der har fremsat dette Forslag. Jeg vilde være endnu mere taknemmelig, hvis den højtærede Minister kunde gaa ind paa at stryge de 3 Maaneder.

Pürschel: Det, der er det vanskelige ved at lovgive paa dette Omraade, er dette — for Samvittigheden ønsker vi naturligvis alle at respektere —, at man jo ikke har nogen Probérsten, ved Hjælp af hvilken man afgør, om den Mand, der begærer sig fritaget for Militærtjeneste, virkelig gør det, fordi hans Samvittighed tilsiger ham det, eller af andre Grunde. Den Konflikt, der da kan opstaa hos det enkelte Menneske, skærpes i særlig Grad, hvis Militærtjenesten bliver særlig byrdefuld. Derfor tror jeg, at det netop i kritiske Tider vil vise sig at være ganske særlig uheldigt at have nedsat Tillægstjenesten, om jeg saa maa sige, for stærkt. Hvis man kommer til en Krigstid — og det er der jo ingen, der tør benægte kan komme; vi har netop i Dag til første Behandling haft en Konvention, der forudsætter, at vi kan faa krigeriske Tilstande igen — og man kom til at staa overfor at skulle have en Sikringsstyrke, vil dette sikkert kunne faa Antallet af Folk, der føler sig besværet af deres Samvittighed, til at vokse meget betydeligt. Og dør tror jeg jo, at Indenrigsministeriet vil blive stillet overfor et meget vanskeligt Skøn, naar det skal skønne over, hvor lang Tjenesten kan antages at ville blive under en Sikringsstyrke. Dør vil Loven efter min Mening ganske simpelt bryde sammen.

Jeg vil dernæst gerne gøre en Bemærkning til det ærede Medlem Hr. Jesper Simonsen. Det ærede Medlem sagde, at ingen vilde føle sig fristet til civilt Arbejde, naar der kom et Tillæg paa 3 Maaneder. Det er jo slet ikke rigtigt. For der er noget, der hedder den fortsatte Tjeneste, og der er noget, der hedder Udtagelse til Befalingsmandselev. En værnepligtig med en vis Uddannelse kan med stor Sikkerhed sige til sig selv, at hvis han kommer ind til visse Vaabenarter, bliver han taget til Befalingsmandselev. En polyteknisk Kandidat, der kommer ind til Ingeniørtropperne